

Durant el mes d'agost no es publicarà el *Full Dominical* en el format habitual. Oferim, però, aquest full extra amb els textos de les lectures bíbliques per als cinc diumenges del mes d'agost. Bon estiu!

Durante el mes de agosto no se publicará el Full Dominical en el formato habitual. Ofrecemos en su lugar esta hoja extra con los textos de las lecturas bíblicas para los cinco domingos.
¡Buen verano!

1/8/2010 - DIUMENGE XVIII DE DURANT L'ANY (C)

▶ Lectura del llibre de l'Eclesiastès (Ecl 1,2,2,21-23)

Vanitat i més vanitat, deia el Portaveu-del-poble, vanitat i més vanitat, tot és en va. Després que un home s'ha esforçat a treballar amb coneixement, traça i eficàcia, ho ha de deixar tot a un altre que no s'hi ha esforçat per a res. També això és en va, i és una gran dissort. Perquè, de fet, què en treu l'home de tot esforç i de tot el neguit amb què treballa sota el sol? Passa els dies en el desfici i en les penes de la seva servitud, i de nit el seu cor no descansa. També això és en va.

▶ Salm responsorial (89)

R. *Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.*

Vós feu tornar els homes a la pols / dient-los: «Torneu-vos-en, fills d'Adam». / Mil anys als vostres ulls / són com un dia que ja ha passat, / com el rellu d'una guàrdia de nit. R.

Quan preneu els homes, / són com un somni en fer-se de dia, / són com l'herba que s'espiga: / ha tret florida al matí, / al vespre es marceix i s'asseca. R.

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-5,9-11)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

Per tant, feu morir allò que us lliga a la terra: fornicació, impuresa, passions, mals desigs i l'amor al diner, que és una idolatria; no us engageu els uns als altres, vosaltres que us heu despulat de l'home antic i del seu estil d'obrar, i us heu revestit del nou, que es renova a imatge del seu Creador i avança cap al ple coneixement.

Aquí ja no compta ser grec o jueu, circumcís o incircumcís, bàrbar o escita, esclau o lliure, sinó que Crist ho és tot, i és de tots.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 12,13-21)

En aquell temps, un de la gent digué a Jesús: «Mestre, convenceu el meu germà que es parteixi amb mi l'herència.» Jesús li contestà: «Bon home, qui m'ha encomanat a mi que fes de jutge o de mediador entre vosaltres?» Llavors digué a tothom: «Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses, perquè ni que algú tingués diners de sobres, els seus béns no li podrien assegurar la vida.»

I els ho explicà amb una paràbola: «Un home ric va treure de les seves terres unes collites tan abundants que no tenia on guardar-les. Tot rumiant es va dir: ja sé què faré: tiraré a terra els meus graners, en construiré de més grans, hi guardaré tot el meu gra i les altres mercaderies meves i em diré a mi mateix: "Tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, diverteix-te." Però Déu li digué: "Vas errat! Aquesta mateixa nit et reclamen el deute de la teva vida i tot això que volies guardar-te, de qui serà? Així passa amb tothom qui reuneix tresors per a ell mateix i no es fa ric als ulls de Déu."»

▶ Lectura del libro del Eclesiastés (Qo 1,2;2,21-23)

¡Vanidad de vanidades, dice Qohelet; vanidad de vanidades, todo es vanidad! Hay quien trabaja con sabiduría, ciencia y acierto, y tiene que dejarle su porción a uno que no ha trabajado.

También esto es vanidad y grave desgracia. Entonces, ¿qué saca el hombre de todos los trabajos y preocupaciones que lo fatigan bajo el sol? De día su tarea es sufrir y penar, de noche no descansa su mente. También esto es vanidad.

▶ Salmo responsorial (89)

R. *Señor, tú has sido nuestro refugio de generación en generación.*

Tú reduces el hombre a polvo, / diciendo: «Retornad, hijos de Adán.» / Mil años en tu presencia / son un ayer, que pasó; / una vela nocturna. R.

Los siembras año por año, / como hierba que se renueva: / que florece y se renueva por la mañana, / y por la tarde la siegan y se seca. R.

Enséñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-5,9-11)

Hermanos: Ya que habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde está Cristo, sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque ha-

béis muerto, y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida nuestra, entonces también vosotros apareceréis, juntamente con él, en gloria. En consecuencia, dad muerte a todo lo terreno que hay en vosotros: la fornicación, la impureza, la pasión, la codicia y la avaricia, que es una idolatría. No sigáis engañándoos unos a otros. Despojaos del hombre viejo, con sus obras, y revestíos del nuevo, que se va renovando como imagen de su Creador, hasta llegar a conocerlo. En este orden nuevo no hay distinción entre judíos y gentiles, circuncisos e incircuncisos, bárbaros y escitas, esclavos y libres, porque Cristo es la síntesis de todo y está en todos.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 12,13-21)

En aquel tiempo, dijo uno del público a Jesús: «Maestro, dile a mi hermano que reparta conmigo la herencia.» Él le contestó: «Hombre, ¿quién me ha nombrado juez o árbitro entre vosotros?»

Y dijo a la gente: «Mirad: guardaos de toda clase de codicia. Pues, aunque uno ande sobrado, su vida no depende de sus bienes.» Y les propuso una parábola: «Un hombre rico tuvo una gran cosecha. Y empezó a echar cálculos: "¿Qué haré? No tengo donde almacenar la cosecha." Y se dijo: "Haré lo siguiente: derribaré los graneros y construiré otros más grandes, y almacenaré allí todo el grano y el resto de mi cosecha. Y entonces me diré a mí mismo: Hombre, tienes bienes acumulados para muchos años; tumbate, come, bebe y date buena vida." Pero Dios le dijo: "Necio, esta noche te van a exigir la vida. Lo que has acumulado, ¿de quién será?" Así será el que amasa riquezas para sí y no es rico ante Dios.»

► **Lectura del llibre de la Saviesa** (Sv 18,6-9)

Aquella nit de la sortida d'Egipte havia estat anunciada per endavant als nostres pares perquè se sentissin encoratjats en veure acomplerts els juraments en què havien cregut. El vostre poble esperava la salvació dels justos i la perdició dels enemics. Amb un mateix fet castigàveu els adversaris i ens cobríeu de glòria a nosaltres, que vós havíeu cridat. Els fills sants d'un poble bo oferiren víctimes invisibles, es comprometeren a observar aquesta llei divina: tot el poble sant havia de participar igualment dels béns, com havia participat dels perills. Després entonaren per primera vegada els cants de lloança dels pares.

► **Salm responsorial** (32)

R. *Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat.*

Justos, aclameu el Senyor, / fareu bé de lloar-lo, homes rectes. / Feliç la nació que té el Senyor per Déu, / feliç el poble que ell s'ha escollit per heretat. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

► **Lectura de la carta als cristians hebreus** (He 11,1-2.8-19)

Germans, creure és posseir anticipadament els béns que esperem, és conèixer per endavant allò que encara no veiem. L'Escriptura ha guardat la bona memòria dels antics, perquè havien cregut. Gràcies a la fe, Abraham, quan Déu el cridà, obee a la invitació d'anar-se'n a la terra que havia de posseir en herència. Sortí del seu país sense saber on aniria. Gràcies a la fe, residí en el país que Déu li havia promès com si fos un foraster, vivint sota tendes igual que Isaac i Jacob, hereus com ell de la mateixa promesa. És que esperava aquella ciutat ben fonamentada que té Déu mateix com a arquitecte i constructor. Gràcies a la fe, igual que Sara, que era estèril, Abraham obtingué la capacitat de fundar un llinatge, tot i la seva edat avançada; i és que va creure en la fidelitat de Déu, que li ho havia promès. Per això d'un sol home, ja caduc, en nasqué una descendència tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar.

Tots aquests moriren en la fe, sense haver posseït allò que Déu els prometia, sinó contemplant-ho de lluny i saludant-ho, i confessant que eren estrangers i forasters en el país.

► **Lectura de l'evangeli segons sant Lluc** (Lc 12,32-48)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «No tingueu por, petit ramat: el vostre Pare es complau a donar-vos el Regne. Veneu els vostres béns i distribuïu els diners als qui ho necessiten. Feu-vos bosses que no s'envelleixin, aplegueu-vos al cel un tresor que no s'esgotarà; allà els lladres no s'hi acosten ni les arnes no fan malbé res. On teniu el vostre tresor hi tindreu el vostre cor.»

«Estigueu a punt, amb el cos cenyit i els llums encesos. Feu com els criats, que esperen quan tornarà el seu amo de la festa de noces per poder obrir la porta tan bon punt trucarà. Feliços els criats que l'amo trobarà vetllant al moment de la seva arribada. Amb tota veritat passarà a servir-los d'un a un. Feliços si els trobava sempre vetllant, ni que vingués a mitjanit o a la matinada. Estigueu-ne segurs: si el cap de casa hagués previst l'hora que el lladre vindria, no hauria permès que li entressin a casa. Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.»

► **Lectura del libro de la Sabiduría** (Sb 18,6-9)

La noche de la liberación se les anunció de antemano a nuestros padres, para que tuvieran ánimo, al conocer con certeza la promesa de que se fiaban. Tu pueblo esperaba ya la salvación de los inocentes y la perdición de los culpables, pues con una misma acción castigabas a los enemigos y nos honrabas, llamándonos a ti.

Los hijos piadosos de un pueblo justo ofrecían sacrificios a escondidas y, de común acuerdo, se imponían esta ley sagrada: que todos los santos serían solidarios en los peligros y en los bienes; y empezaron a entonar los himnos tradicionales.

► **Salmo responsorial** (32)

R. *Dichoso el pueblo que el Señor se escogió como heredad.*

Aclamad, justos, al Señor, / que merece la alabanza de los buenos. / Dichosa la nación cuyo Dios es el Señor, / el pueblo que él se escogió como heredad. R.

Los ojos del Señor están puestos en sus fieles, / en los que esperan en su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo; / que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

► **Lectura de la carta a los Hebreos** (Hb 11,1-2.8-19)

Hermanos: La fe es seguridad de lo que se espera, y prueba de lo que no se ve. Por su fe, son recordados los antiguos. Por fe, obedeció Abrahán a la llamada y salió hacia la tierra que iba a recibir en heredad. Salió sin saber adónde iba. Por fe, vivió como extranjero en la tierra prometida, habitando en tiendas —y lo mismo Isaac y Jacob, herederos de la misma promesa—, mientras esperaba la ciudad de sólidos cimientos cuyo arquitecto y constructor iba a ser Dios.

Por fe, también Sara, cuando ya le había pasado la edad, obtuvo fuerza para fundar un linaje, porque juzgó digno de fe al que se lo prometía. Y así, de uno solo y, en este aspecto, ya extinguido, nacieron hijos numerosos como las estrellas del cielo y como la arena incontable de las playas.

► **Lectura del santo evangelio según san Lucas** (Lc 12,32-48)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No temas, pequeño rebaño, porque vuestro Padre ha tenido a bien daros el reino. Vended vuestros bienes y dad limosna; haceos talegas que no se echen a perder, y un tesoro inagotable en el cielo, adonde no se acercan los ladrones ni roe la polilla. Porque donde está vuestro tesoro allí estará también vuestro corazón.»

«Tened ceñida la cintura y encendidas las lámparas. Vosotros estad como los que aguardan a que su señor vuelva de la boda, para abrirle apenas venga y llame. Dichosos los criados a quienes el señor, al llegar, los encuentre en vela; os aseguro que se ceñirá, los hará sentar a la mesa y los irá sirviendo. Y, si llega entrada la noche o de madrugada y los encuentra así, dichosos ellos.»

Comprended que si supiera el dueño de casa a qué hora viene el ladrón, no le dejaría abrir un boquete. Lo mismo vosotros, estad preparados, porque a la hora que menos penséis viene el Hijo del hombre.»

► **Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan** (Ap 11,19a.12,1-6a.10ab)

El santuari del temple de Déu que hi ha en el cel s'obrí, i dins el temple aparegué l'arca de l'aliança de Déu. Llavors aparegué en el cel un gran prodigi: una dona que tenia el sol per vestit, la lluna sota els peus i duia al cap una corona de dotze estrelles. Al mateix temps aparegué en el cel un altre prodigi: hi havia un gran drac rogenc, que tenia set caps i deu banyes. Als set caps duia set diademes, i la seva cua arrossegà la tercera part de les estrelles i les llançà a la terra. El drac s'aturà davant la dona per devorar-li el fill així que nasqués. La dona posà al món un fill, un noi que ha de governar totes les nacions amb el ceptre de ferro; el seu fill va ser endut cap a Déu i cap al seu setial, i la dona va fugir al desert, on Déu li havia preparat un lloc. Llavors vaig sentir al cel una veu que cridava amb tota la força: «Ara és l'hora de la victòria del nostre Déu, l'hora del seu poder i del seu Regne, i el seu Messies ja governa.»

► **Salm responsorial** (44)

R. *Teniu la reina a la dreta, vestida amb brocats d'or.*

La princesa t'espera enjoiada, / l'esposa et ve a la dreta, vestida amb or d'Ofir. R.

Escolta, filla, estigues atenta, / oblida el teu poble i la casa del teu pare; / el rei està corprès de la teva bellesa. / És el teu senyor: fes-li homenatge. R.

Conduïdes entre cants de festa, / s'acosten al palau del rei. R.

► **Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint** (1Co 15,20-27a)

Germans, Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots viuran gràcies al Crist. Cadascun al moment que li correspon: Crist el primer, després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; a la fi, quan ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el Regne en mans de Déu, el Pare. Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus. El darrer enemic destituït serà la Mort. Perquè l'Escriptura diu que tot ho ha posat sota els seus peus.

► **Lectura de l'evangeli segons sant Lluc** (Lc 1,39-56)

Per aquells dies, Maria se n'anà decididament a la Muntanya, a la província de Judà. Entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria, el nen saltà dins les seves entranyes, i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes. Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà.» Maria digué: «La meva ànima magnifica el Senyor, el meu esperit celebra Déu que em salva, perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa. Des d'ara totes les generacions em diran benaurada, perquè el Totpoderós obra en mi meravelles. El seu nom és sant, i l'amor que té als qui creuen en ell s'estén de generació en generació. Les obres del seu braç són potents: dispersa els homes de cor altiu, derroca els poderosos del sol i exalta els humils. Omple de béns els pobres, i els rics se'n tornen sense res. Ha protegit Israel, el seu servent, com ho havia promès als nostres pares; s'ha recordat del seu amor a Abraham i a la seva descendència per sempre.» Maria es quedà tres mesos amb ella, i després se'n tornà a casa seva.

► **Lectura del libro del Apocalipsis**

(Ap 11,19a;12,1-6a.10ab)

Se abrió en el cielo el santuario de Dios y en su santuario apareció el arca de la alianza. Después apareció una figura portentosa en el cielo: una mujer vestida de sol, la luna por pedestal, coronada con doce estrellas. Apareció otra señal en el cielo: un enorme dragón rojo, con siete cabezas y diez cuernos y siete diademas en las cabezas.

Con la cola barrió del cielo un tercio de las estrellas, arrojándolas a la tierra. El dragón estaba enfrente de la mujer que iba a dar luz, dispuesto a tragarse el niño en cuanto naciera. Dio a luz un varón, destinado a gobernar con vara de hierro a los pueblos. Arrebataron al niño y lo llevaron junto al trono de Dios. La mujer huyó al desierto, donde tiene un lugar reservado por Dios. Se oyó una gran voz en el cielo: «Ahora se estableció la salud y el poderío, y el reinado de nuestro Dios, y la potestad de su Cristo.»

► **Salmo responsorial (44)**

R. *De pie a tu derecha está la reina, enjoyada con oro de Ofir.*

Hijas de reyes salen a tu encuentro, / de pie a tu derecha está la reina, / enjoyada con oro de Ofir. R.

Escucha, hija, mira: inclina el oído, / olvida tu pueblo y la casa paterna; / prendado está el rey de tu belleza: / póstrate ante él, que él es tu Señor. R.

Las traen entre alegría y algazara, / van entrando en el palacio real. R.

► **Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los corintios (1Co 15,20-27a)**

Hermanos: Cristo resucitó de entre los muertos: el primero de todos. Si por un hombre vino la muerte, por un hombre ha venido la resurrección. Si por Adán murieron todos, por Cristo todos volverán a la vida. Pero cada uno en su puesto: primero Cristo, como primicia; después, cuando él vuelva, todos los que son de Cristo; después los últimos, cuando Cristo devuelva a Dios Padre su reino, una vez aniquilado todo principado, poder y fuerza. Cristo tiene que reinar hasta que Dios haga de sus enemigos estrado de sus pies. El último enemigo aniquilado será la muerte. Porque Dios ha sometido todo bajo sus pies.

► **Lectura del santo evangelio según san Lucas**

(Lc 1,39-56)

En aquellos días, María se puso en camino y fue aprisa a la montaña, a un pueblo de Judá; entró en casa de Zacarías y saludó a Isabel. En cuanto Isabel oyó el saludo de María, saltó la criatura en su vientre. Se llenó Isabel del Espíritu Santo y dijo a voz en grito: «¡Bendita tú entre las mujeres, y bendito el fruto de tu vientre! ¿Quién soy yo para que me visite la madre de mi Señor? En cuanto tu saludo llegó a mis oídos, la criatura saltó de alegría en mi vientre. Dichosa tú, que has creído, porque lo que te ha dicho el Señor se cumplirá.» María dijo: «Proclama mi alma la grandeza del Señor, se alegra mi espíritu en Dios, mi salvador; porque ha mirado la humillación de su esclava. Desde ahora me felicitarán todas las generaciones, porque el Poderoso ha hecho obras grandes por mí: su nombre es santo, y su misericordia llega a sus fieles de generación en generación. Él hace proezas con su brazo: dispersa a los soberbios de corazón, derriba del trono a los poderosos y enaltece a los humildes, a los hambrientos los colma de bienes y a los ricos los despide vacíos. Auxilia a Israel, su siervo, acordándose de la misericordia como lo había prometido a nuestros padres en favor de Abrahán y su descendencia para siempre.»

María se quedó con Isabel unos tres meses y después volvió a su casa.

► **Lectura del libro d'Isaïes (Is 66,18-21)**

Això diu el Senyor: «Jo conec les obres dels homes i els seus pensaments. Jo mateix vindré a reunir la gent de totes les nacions i de totes les llengües. Tots vindran aquí i veuran la meua glòria, i faré un prodigi enmig d'ells. Després enviaré alguns dels supervivents a les altres nacions, a Tarsís, a Fut i a Lud, a Mòsoc i a Ros, a Túbai i a Javan, a les illes llunyanes, que mai no havien sentit parlar de mi ni havien vist mai la meua glòria, i anunciaran la meua glòria entre les nacions. I de totes les nacions portaran els vostres germans com una ofrena al Senyor. Els portaran a cavall, en carruatges, en lliteres, muntats en mules o en dromedaris, fins a la muntanya santa de Jerusalem, diu el Senyor. Els presentaran tal com els israelites presenten en vasos purs la seva ofrena en el temple del Senyor, i jo fins en prendré alguns d'entre ells per fer-ne sacerdots o levites.»

► **Salm responsorial (116)**

R. *Aneu, anuncieu l'Evangelí per tot el món.*

Lloeu el Senyor, tots els pobles, / glorifiqueu-lo totes les nacions. R.

El seu amor per nosaltres és immens, / la fidelitat del Senyor durarà sempre. R.

► **Lectura del libro de Isaías (Is 66,18-21)**

Así dice el Señor: «Yo vendré para reunir a las naciones de toda lengua: vendrán para ver mi gloria, les daré una señal, y de entre ellos despacharé supervivientes a las naciones: a Tarsis, Etiopía, Libia, Masac, Tubal y Grecia, a las costas lejanas que nunca oyeron mi fama ni vieron mi gloria; y anunciarán mi gloria a las naciones.

Y de todos los países, como ofrenda al Señor, traerán a todos vuestros hermanos a caballo y en carros y en literas, en mulos y dromedarios, hasta mi monte santo de Jerusalén —dice el Señor—, como los israelitas, en vasijas puras, traen ofrendas al templo del Señor.

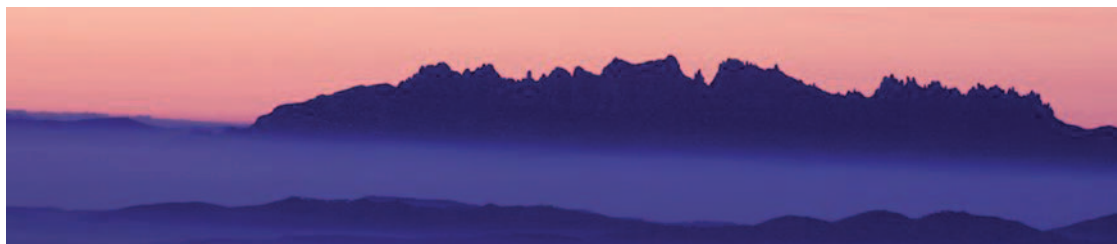
De entre ellos escogeré sacerdotes, y levitas» —dice el Señor.

► **Salmo responsorial (116)**

R. *Id al mundo entero y proclamad el Evangelio.*

Alabad al Señor, todas las naciones, / aclamadlo, todos los pueblos. R.

Firme es su misericordia con nosotros, / su fidelidad dura por siempre. R.

► **Lectura de la carta als cristians hebreus**

(He 12,5-7.11-13)

Germans, heu oblidat les paraules encoratjadores que l'Escriptura us adreça com a fills: «Fill meu, no desestimis la correcció que ve del Senyor, no et cansis quan ell et reprèn, perquè el Senyor repta aquells que estima, fa sofrir els fills que ell prefereix.» És per a la nostra correcció, que sofrim: Déu us tracta com a fills. Perquè, quin fill hi ha que el seu pare no corregeixi? La correcció, de moment, no sembla que porti alegria, sinó tristesa, però més tard, els qui han passat per aquest entrenament en cullen en pau el fruit d'una vida honrada. Per això enfortiu les mans que es deixen anar i els genolls que es dobleguen, aplaneu el camí per on passa el vostre peu, perquè el qui va coix no es faci més mal, sinó que es posi bé.

► **Lectura de l'evangelí segons sant Lluç**

(Lc 13,22-30)

En aquell temps, Jesús, tot fent camí cap a Jerusalem, passava per viles i pobles i ensenyava. Algú li preguntà: «Senyor, són pocs els qui se salven?» Ell contestà: «Correu, mireu d'entrar per la porta estreta, perquè us asseguro que molts voldran entrar-hi i no podran.

»Després que el cap de casa s'haurà alçat a tancar la porta, de fora estant començareu a trucar i direu: «Senyor obriu-nos.» Ell us respondrà: «No sé d'on sou.» Llavors començareu a dir-li: «Menjàvem i bevíem amb vós i ensenyàveu pels nostres carrers.» Ell us respondrà: «No sé d'on sou. Lluny de mi, tots vosaltres que obraeu el mal.»

»Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents quan veureu Abrahà, Isahac i Jacob amb tots els profetes en el regne de Déu, mentre que a vosaltres us hauran tret fora. I vindrà gent d'orient i d'occident, del nord i del sud i s'asseuran a taula en el regne de Déu. Mireu, ara són darrers els qui llavors seran primers, i són primers els qui llavors seran darrers.»

► **Lectura de la carta a los Hebreos**

(Hb 12,5-7.11-13)

Hermanos: Habéis olvidado la exhortación paternal que os dieron: «Hijo mío, no rechaces la corrección del Señor, no te enfades por su reprimenda; porque el Señor reprende a los que ama y castiga a sus hijos preferidos.»

Aceptad la corrección, porque Dios os trata como a hijos, pues, ¿qué padre no corrige a sus hijos?

Ninguna corrección nos gusta cuando la recibimos, sino que nos duele; pero, después de pasar por ella, nos da como fruto una vida honrada y en paz.

Por eso, fortaleced las manos débiles, robusteced las rodillas vacilantes, y caminad por una senda llana: así el pie cojo, en vez de retorcerse, se curará.

► **Lectura del santo evangelio según san Lucas**

(Lc 13,22-30)

En aquel tiempo, Jesús, de camino hacia Jerusalén, recorría ciudades y aldeas enseñando. Uno le preguntó: «Señor, ¿serán pocos los que se salven?» Jesús les dijo: «Esforzaos en entrar por la puerta estrecha. Os digo que muchos intentarán entrar y no podrán. Cuando el amo de la casa se levante y cierre la puerta, os quedaréis fuera y llamaréis a la puerta, diciendo: «Señor, ábrenos»; y él os replicará: «No sé quiénes sois.» Entonces comenzaréis a decir: «Hemos comido y bebido contigo, y tú has enseñado en nuestras plazas.» Pero él os replicará: «No sé quiénes sois. Alejaos de mí, malvados.» Entonces será el llanto y el rechinar de dientes, cuando veáis a Abrahán, Isaac y Jacob y a todos los profetas en el reino de Dios, y vosotros os veáis echados fuera.

Y vendrán de oriente y occidente, del norte y del sur, y se sentarán a la mesa en el reino de Dios. Mirad: hay últimos que serán primeros, y primeros que serán últimos.»

► **Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira** (Sir 3,19-21.30-31)

Fill meu, sigues modest en tot el que facis i et veuràs més estimat que el qui dóna esplèndidament. Com més gran ets més humil has de ser, i Déu et concedirà el seu favor. Déu, que és veritablement poderós, revela els seus secrets als humils. La desgràcia dels descreguts no té remei, perquè ha arrelat en ells una planta dolenta. El cor dels assenyats comprèn els proverbis dels assenyats, l'orella atenta s'alegra de sentir parlar amb seny.

► **Salm responsorial** (67)

R. *Instal·làreu els pobres, Déu nostre, al país fèrtil del vostre patrimoni.*

Que s'alegrin davant d'ell els justos, / que no planyin res per celebrar el seu triomf. / Canteu al Senyor, lloeu el seu nom, / celebren davant d'ell el seu triomf. R.

Déu és pare d'orfes, defensor de viudes, / des del lloc sagrat on resideix. / Déu dóna casa als desemparats, / allibera els captius i els enriqueix. R.

Senyor, vau fer caure una pluja abundant / per refer els vostres camps esgotats; / vau allotjar-hi la vostra família. / Instal·làreu els pobres, Déu nostre, / al país fèrtil del vostre patrimoni. R.

► **Lectura de la carta als cristians hebreus**

(He 12,18-19.22-24a)

Germans, vosaltres no us heu acostat a aquella muntanya palpable del Sinai, que era tota ella foc ardent, fosc, negra nuvolada i tempesta, ni heu escoltat el toc del corn i la veu que pronunciava aquelles paraules. Els mateixos que sentiren la veu suplicaren que no continués parlant-los. Vosaltres us heu acostat a la muntanya de Sió, a la ciutat del Déu viu, la Jerusalem celestial, a miriades d'àngels, a l'aplec festiu dels primers inscrits com a ciutadans del cel; us heu acostat a Déu, jutge de tots, als esperits dels justos que ja han arribat a terme, a Jesús, el mitjancer de la nova aliança.

► **Lectura de l'evangeli segons sant Lluç** (Lc 14,1.7-14)

Un dissabte, Jesús entrà a menjar a casa d'un dels principals fariseus. Ells l'estaven observant. Jesús notà que els convidats escollien els primers llocs i els proposà aquesta paràbola: «Quan algú et convida a un dinar de casa, no et posis al primer lloc: si hi hagués un altre convidat més honorable que tu, vindria el qui us ha convidat a tots dos i et diria: "Cedeix-li el lloc", i tu hauries d'ocupar el lloc darrer, tot avergonyit. Més aviat quan et conviden ves a ocupar el lloc darrer, i quan entrarà el qui t'ha convidat et dirà: "Amic, puja més amunt." Llavors seràs honorat davant tots els qui són a taula, perquè tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit.»

Després digué al qui l'havia convidat: «Quan facis un dinar o un sopar, no hi cridis els teus amics, ni els teus germans, ni altres parents teus, ni veïns rics. Potser ells també et convidarien, i ja tindries la recompensa. Més aviat, quan facis una festa, convida-hi pobres, invàlids, coixos i cecs. Felicitat de tu, llavors: ells no tenen res per recompensar-t'ho, i Déu t'ho recompensarà quan ressuscitaran els justos.»

► **Lectura del libro del Eclesiàstic** (Sir 3,19-21.30-31)

Hijo mío, en tus asuntos procede con humildad y te querrán más que al hombre generoso. Hazte pequeño en las grandezas humanas, y alcanzarás el favor de Dios; porque es grande la misericordia de Dios, y revela sus secretos a los humildes. No corras a curar la herida del cínico, pues no tiene cura, es brote de mala planta. El sabio aprecia las sentencias de los sabios, el oído atento a la sabiduría se alegrará.

► **Salmo responsorial** (67)

R. *Preparaste, oh Dios, casa para los pobres.*

Los justos se alegran, / gozan en la presencia de Dios, / rebosando de alegría. / Cantad a Dios, tocad en su honor; / su nombre es el Señor. R.

Padre de huérfanos, protector de viudas, / Dios vive en su santa morada. / Dios prepara casa a los desvalidos, / libera a los cautivos y los enriquece. R.

Derramaste en tu heredad, oh Dios, una lluvia copiosa, / aliviaste la tierra extenuada; / y tu rebaño habitó en la tierra / que tu bondad, oh Dios, preparó para los pobres. R.

► **Lectura de la carta a los hebreos**

(Hb 12,18-19.22-24a)

Hermanos: Vosotros no os habéis acercado a un monte tangible, a un fuego encendido, a densos nubarrones, a la tormenta, al sonido de la trompeta; ni habéis oído aquella voz que el pueblo, al oírla, pidió que no les siguiera hablando.

Vosotros os habéis acercado al monte de Sión, ciudad del Dios vivo, Jerusalén del cielo, a mil·lars de àngels en fiesta, a la asamblea de los

primogénitos inscritos en el cielo, a Dios, juez de todos, a las almas de los justos que han llegado a su destino y al Mediador de la nueva alianza, Jesús.

► **Lectura del santo evangelio según san Lucas** (Lc 14,1.7-14)

Un sábado, entró Jesús en casa de uno de los principales fariseos para comer, y ellos le estaban espiando. Notando que los convidados escogían los primeros puestos, les propuso esta parábola: «Cuando te conviden a una boda, no te sientes en el puesto principal, no sea que hayan convidado a otro de más categoría que tú; y vendrá el que os convidó a ti y al otro y te dirá: "Cédele el puesto a este." Entonces, avergonzado, irás a ocupar el último puesto. Al revés, cuando te conviden, vete a sentarte en el último puesto, para que, cuando venga el que te convidó, te diga: "Amigo, sube más arriba." Entonces quedarás muy bien ante todos los comensales. Porque todo el que se enaltece será humillado, y el que se humilla será enaltecido.»

Y dijo al que lo había invitado: «Cuando des una comida o una cena, no invites a tus amigos, ni a tus hermanos, ni a tus parientes, ni a los vecinos ricos; porque corresponderán invitándote, y quedarás pagado. Cuando des un banquete, invita a pobres, lisiados, cojos y ciegos; dichoso tú, porque no pueden pagarte; te pagarán cuando resuciten los justos.»

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns 2** (litúrgia de les hores: segona setmana): Jr 28,1-17 / Sl 118 / Mt 14, 13-21 ■ **dimarts 3**: Jr 30, 1-2.12-15. 18-22 / Sl 101 / Mt 14,22-36 □ **dimecres 4**: Jr 31,1-7 / Jr 31,10.11-12ab.13 / Mt 15,21-28 ■ **dijous 5**: Jr 31,31-34 / Sl 50 / Mt 16,13-23 □ **divendres 6**: Dn 7,9-10.13-14 (o bé: 2Pe 1,16-19 / Sl 96 / Lc 9,28b-36 ■ **dissabte 7**: Ha 1,12-2.416 / Sl 9 / Mt 17,14-20.

■ **Dilluns 9** (litúrgia de les hores: tercera setmana): Os 2,16b.17b.21-22 / Sl 44 / Mt 25,1-13 ■ **dimarts 10**: 2Co 9,6-10 / Sl 111 / Jn 12,24-26 □ **dimecres 11**: Ez 9,1-7;10,18-22 / Sl 112 / Mt 18,15-20 ■ **dijous 12**: Ez 12,1-12 / Sl 77 / Mt 18,21-19,1 ■ **divendres 13**: Ez 16, 1-15.60.63 (o bé: 16,59-63) / Is 12,2-3.4abcd.5-6 / Mt 19,3-12 ■ **dissabte 14**: Ez 18,1-10.13b.30-32 / Sl 50 / Mt 19,13-15.

■ **Dilluns 16** (litúrgia de les hores: quarta setmana): Ez 24,15-24 / Dt 32,18-19. 20.21 / Mt 19,16-22 ■ **dimarts 17**: Ez 28,1-10 / Dt 32,26-27ab. 27cd-28.30. 35cd-36ab / Mt 19,23-30 ■ **dimecres 18**: Ez 34,1-11 / Sl 22 / Mt 20,1-16a ■ **dijous 19**: Ez 36,23-28 / Sl 50 / Mt 22,1-14 □ **divendres 20**: Ez 37,1-14 / Sl 106 / Mt 22,34-40 □ **dissabte 21**: Ez 43,1-7a / Sl 84 / Mt 23,1-12.

■ **Dilluns 23** (litúrgia de les hores: primera setmana): 2Te 1,1-5.11b-12 / Sl 95 / Mt 23,13-22 ■ **dimarts 24**: Ap 21,9b-14 / Sl 144 / Jn 1,45-51 ■ **dimecres 25**: 2Te 3,6-10.16-18 / Sl 127 / Mt 23,27-32 ■ **dijous 26**: 1Co 1,1-9 / Sl 144 / Mt 24,42-51 □ **divendres 27**: 1Co 1,17-25 / Sl 32 / Mt 25,1-13 □ **dissabte 28**: 1Co 1,26-31 / Sl 32 / Mt 25,14-30.

■ **Dilluns 30** (litúrgia de les hores: segona setmana): 1Co 2,1-5 / Sl 118 / Mt 4,16-30 ■ **dimarts 31**: 1Co 2,10b-16 / Sl 144 / Mt 4,31-37 ■ **dimecres 1**: 1Co 3,1-9 / Sl 32 / Mt 4,38-44 ■ **dijous 2**: 1Co 3,18-23 / Sl 23 / Mt 5,1-11 □ **divendres 3**: 1Co 4,1-5 / Sl 36 / Lc 5,33-39 ■ **dissabte 4**: 1Co 4,6b-15 / Sl 144 / Lc 6,1-5 ■ **diumenge 5**, XXIII de durant l'any (litúrgia de les hores: 3a setm.): Sv 9,13-19 / Sl 89 / Flm 9b-10.12-17 / Lc 14,25-33.